

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: BB-75S/17/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6018200470
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2024:6018200470.3

Uznesenie

Správny súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a členov senátu JUDr. Ing. Matúša Škarbalu (sudca spravodajca) a JUDr. Andrey Soukupovej, v právnej veci žalobcov: 1/ KORPOD, s.r.o., so sídlom Štúrova 2, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 236 888, 2/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., obaja právne zastúpení Mgr. Alenou Gregorovou, advokátkou, so sídlom Horná č. 54, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 186 307, proti žalovanému: Okresný úrad Veľký Krtíš, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Imre Madácha 2, 990 01 Veľký Krtíš, za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ B. D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., 2/ E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. A. X, XXX XX G. H., 3/ Poľovnícka organizácia Hunter Lesenice, so sídlom Lesenice 184, 991 08 Lesenice, IČO: 42 190 576, všetci právne zastúpení JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 50 659 537, v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. OU-VK-PLO-2018/003981-002 zo dňa 4. mája 2018, takto

rozhodol:

I. Súd konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania v rozsahu 100%, v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania, ktoré bude vydané po právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Ďalším účastníkom konania 1/ až 3/ náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Administratívne konanie

1. Žalovaný opatrením sp. zn. OU-VK-PLO-2018/003981-002 zo dňa 04.05.2018 (ďalej aj len „opatrenie“) zaevidoval zmluvu o užívaní poľovného revíru Trebušovce zo dňa 27.04.2018 uzavretú medzi vlastníckmi poľovných pozemkov, tvoriacich uznaný spoločný poľovný revír, zastúpenými zvolenými splnomocnenými zástupcami a Poľovníckou organizáciou HUNTER Lesenice, postupom podľa § 71 ods. 2 písm. c) a § 74 ods. 2 písm. b) zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o poľovníctve“).

Pôvodné správne súdne konanie

2. Žalobca 1/ a žalobca 2/ podali v zákonom stanovenej lehote správnu žalobu, ktorou sa domáhali zrušenia opatrenia žalovaného a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovia v podanej žalobe namietali nezákonnosť zaevidovania zmluvy o užívaní poľovného revíru a poukázali na to, že hlasovanie na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov neprebehlo v súlade so zákonom, a teda správny orgán nemal zaevidovať zmluvu a konal tak v rozpore so zákonom o poľovníctve. Uviedli, že zhromaždenia sa nezúčastnili zástupcovia Slovenského pozemkového fondu ani Lesov SR š.p., ale zúčastnil sa zástupca Slovenského vodohospodárskeho podniku š.p., ktorý sa dostavil po lehote na

prezentáciu, a aj napriek tomu bol zvolávateľom zaprezentovaný a bolo mu umožnené hlasovať. Zároveň z listiny prítomných, ktoré údaje nie sú zhodné so stavom katastra, jednoznačne vyplývalo, že zvolávateľ porušil ustanovenia zákona o poľovníctve ako i Občianskeho zákonníka, nakoľko zástupcom vlastníkov poľovných pozemkov bolo popreté ich právo na hlasovanie a iným bolo priznaných niekoľkonásobne viac práv. Bolo odmietnuté zapísanie do listiny prítomných vlastníkov, ktorých zastupoval AGROGARANT, spol. s r.o. a úplne boli odmietnuté plné moci udelené pánovi I. C., ktorý bol právne zastúpený advokátom Mgr. Ľudovítom Paulovičom. Zároveň si zvolávateľ prisvojil hlasovacie právo za spoločnosť Vinica a.s. na základe plnej moci z roku 2015, ktorá bola udelená za účelom uplatnenia v úplne inom poľovnom revíri. Zároveň, predmetnej spoločnosti bola započítaná výmera 957 821 m², hoci táto spoločnosť je v poľovnom revíri Trebušovce vlastníkom len 938 181 m² poľovných pozemkov a ku dňu podpísania plnej moci, t. j. 27.08.2015 bola vlastníkom len 678 158 m², t. j. v čase podpisu a v čase udelenia plnej moci mohla spoločnosť Vinica a.s. disponovať len výmerou 678 158 m². Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že Obce Chrastince, Seľany, Trebušovce a Slovenské Ďarmoty boli zastúpené zvolávateľom bez zákonného oprávnenia a zároveň pán F. A. predložil plnomocenstvo za Obec Opatovská (podľa listiny prítomných), pričom možno len predpokladať, že sa jedná o Obec J. I. G.. Podľa žalobcu správny orgán nepreveril skutočnosť, že v zmysle § 13 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov môže v mene obce konať výlučne starosta alebo poverený zamestnanec obce. Zároveň orgán verejnej správy neskúmal, či bolo predmetné zastúpenie schválené uznesením obecného zastupiteľstva. Žalobcovia poukázali na skutočnosť, že ako nepriamo vyplýva z listiny prítomných boli do výmeru revíru zahrnuté aj nepoľovné plochy, a to konkrétne vinice a ostatné plochy, a teda boli ich vlastníkom priznané protizákonne práva hlasovať. Zároveň žalobcovia uviedli, že spoločnosť Vinica a.s. oznámila pred rozhodovaním vo veci samej žalovanému, že žiadnej fyzickej či právnickej osobe nevystavila plnú moc na zastupovanie vo veci poľovného revíru Trebušovce.

3. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako správny súd, po oboznámení sa s obsahom správnej žaloby a predloženého administratívneho spisu, dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná a rozsudkom č. k. 23S/84/2018-113 zo dňa 20.03.2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 23S/84/2018-164 zo dňa 29.01.2020 (ďalej aj ako „pôvodný zrušujúci rozsudok“), zrušil opatrenie žalovaného a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ úplnú náhradu trov konania v sume, aká bude vyčíslená v uznesení o výške trov konania, vydanom po právoplatnosti rozsudku, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti uznesenia o ich výške. Ďalším účastníkom konania právo na náhradu trov konania voči žalovanému nepriznal. Dôvodom zrušenia opatrenia žalovaného bola skutočnosť, že žalovaný nedostatočne preveril podklady týkajúce sa vlastníctva, resp. oprávnenosti konania v mene vlastníkov na zhromaždení poľovných pozemkov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.04.2019.

Kasačné konanie

4. Ďalší účastníci konania 1/ až 3/ podali proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/84/2018-113 zo dňa 20.03.2019 kasačnú sťažnosť z dôvodu, že na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, správny súd nesprávnym právnym postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a napokon rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. a), f) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „SSP“).

5. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) rozsudkom sp. zn. 1Sžk/41/2020 zo dňa 27.02.2023 zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/84/2018-113 zo dňa 20.03.2019 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Kasačný súd zároveň zamietol návrh ďalších účastníkov konania na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Dôvodom zrušenia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici bol nesprávny procesný postup správneho súdu spočívajúci v tom, že nenariadil vo veci pojednávanie, hoci o to ďalší účastníci konania požiadali vo vyjadrení k správnej žalobe, v dôsledku čoho bol procesný postup správneho súdu v rozpore s imperatívnym ustanovením § 107 ods. 1 písm. a) SSP, čím zaťažil napadnutý rozsudok vadou nesprávneho procesného postupu, ktorá spôsobila porušenie ich práva na spravodlivý proces. V závere rozhodnutia kasačný súd upriamil pozornosť správneho súdu na skutočnosť, že poľovný revír Trebušovce, ktorého sa preskúmavané opatrenie žalovaného týka, v dôsledku vydania rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/45/2018-82 zo dňa 09.04.2019 neexistuje a uvedená skutočnosť

by mohla mať vplyv na ďalšie konanie vo veci. Predmetný rozsudok kasačného súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.03.2023. Po vrátení veci Krajskému súdu v Banskej Bystrici bola vec pôvodne vedená pod spisovou značkou 23S/84/2018 zapísaná pod novú spisovú značku 75S/17/2023.

6. Zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) bol zriadený Správny súd v Banskej Bystrici. Podľa § 3 ods. 3 písm. a) zákona č. 151/2022 Z. z. výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Trenčíne, Krajského súdu v Žiline na Správny súd v Banskej Bystrici. Z uvedeného dôvodu vec pôvodne vedená na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod spisovou značkou 75S/17/2023, prešla od 1. júna 2023 do pôsobnosti Správneho súdu v Banskej Bystrici (ďalej aj len „správny súd“), kde je vedená pod novou spisovou značkou: BB-75S/17/2023.

Posúdenie podstatných skutkových zistení a právnych argumentov správnym súdom

7. Na prejednanie veci správny súd nariadil pojednávanie (na žiadosť ďalších účastníkov konania 1/ až 3/) podľa § 107 ods. 1 písm. a) SSP na deň 22.01.2024, ktoré bolo na žiadosť právneho zástupcu ďalších účastníkov konania odročené na deň 31.01.2024.

8. Právna zástupkyňa žalobcov sa na pojednávaní dňa 31.01.2024 pred správnym súdom vyjadrila, že žalobcovia trvajú na podanej správnej žalobe a na písomných podaniach. Ďalej uviedla, že v kasačnom konaní žalobcovia predkladali rozsudok Krajského súdu v Bratislave, v dôsledku ktorého došlo k tomu, že poľovný revír Trebušovce neexistuje a na základe lustrácie v evidencii bolo zistené, že poľovný revír Trebušovce znovu existuje, čo je pre žalobcov novou skutočnosťou. Ak by poľovný revír existoval, potom je tu dôvod na zrušenie opatrenia žalovaného z dôvodov uvedených v správnej žalobe. Ak by poľovný revír neexistoval, je to ďalší dôvod na zrušenie opatrenia, pretože ak by správny súd správnu žalobu zamietol, došlo by k absurdnej situácii, aby bola evidovaná zmluva k poľovnému revíru, ktorý neexistuje. Právna zástupkyňa poukázala na to, že po zrušení opatrenia totožní zvolávatelia znovu zvolali zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov a žalovaný následne znovu zaevidoval zmluvu opatrením, ktoré bolo predmetom prieskumu v konaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici sp. zn. 74S/21/2020, kde bola správna žaloba zamietnutá a v kasačnom konaní Najvyšší správny súd SR, sp. zn. 3Svk/29/2022 rozsudkom z októbra 2023 rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil.

9. Poverený zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 31.01.2024 uviedol, že poľovný revír (Trebušovce) v súčasnosti existuje a je vedený v evidenčnom systéme a bol uznaný v roku 2004. Ďalej poukázal na to, že žiadosť o evidenciu zmluvy, ktorá bola podaná ďalším účastníkom konania 1/ a 2/, výsledkom ktorej je preskúmané opatrenie, bola zobrať späť ďalším účastníkom konania 1/ a 2/ podaním zo 17.08.2020 a túto skutočnosť zobral žalovaný na vedomie. Poverený zástupca žalovaného predložil správne súdu originál podania Späťvzatie žiadosti o evidenciu zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru Trebušovce zo dňa 12.08.2020 – podané E. E. a B. D. B., na ktorom je podacia pečiatka Okresného úradu Veľký Krtíš 17.08.2020. Ďalej predložil podanie Okresného úradu Veľký Krtíš pozemkový a lesný odbor, č. OU-VK-PLO2-2020/00468-017 zo dňa 18.08.2020, v ktorom žalovaný oznámil, že berie na vedomie späťvzatie žiadosti o zaevidovanie zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru Trebušovce. Toto podanie spolu s doručenkami, ktoré preukazujú doručenie tohto oznámenia ďalším účastníkom konania 1/ až 3/, predložil krátkou cestou správne súdu a požiadal, aby ich správny súd založil do administratívneho spisu. Správny súd predmetné listiny založil do administratívneho spisu pripojeného k súdnemu spisu, o čom spísal v súdnom spise úradný záznam (na č. I. 24). Zároveň poverený zástupca žalovaného uviedol, že tieto listiny neboli súčasťou administratívneho spisu, nakoľko k týmto skutočnostiam došlo až potom, čo bol predložený spisový materiál Krajskému súdu v Banskej Bystrici. K existencii poľovného revíru (Trebušovce) poverený zástupca žalovaného uviedol, že po vydaní rozsudku Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 5S/45/2018 zo dňa 09.04.2019 došlo k pokračovaniu konania a v rozkladovom konaní došlo opätovne k zrušeniu rozhodnutia, v dôsledku ktorého došlo k uznaniu poľovného revíru Lesenice a v dôsledku čoho mal zaniknúť poľovný revír Trebušovce.

10. Právny zástupca ďalších účastníkov konania uviedol, že potom ako im bolo doručené rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým bolo zrušené opatrenie žalovaného, podali ďalší účastníci konania kasačnú sťažnosť a žiadali o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, čomu nebolo vyhovené. Následne teda kasačná sťažnosť nemala odkladný účinok, a teda ďalší účastníci konania 1/ a 2/ zobrali svoj návrh na evidenciu zmluvy späť a okresný úrad toto zobral na vedomie. Podľa právneho zástupcu ďalších účastníkov konania v tomto súdnom konaní správny súd nemá o čom konať, pretože nemôže preskúmať také rozhodnutie, ktoré neexistuje. Je pravdou, že bolo znovu zvolané zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, avšak zvolávatelia neboli takí istí ako v prípade zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov, ktorého výsledkom je zmluva, ktorá bola evidovaná opatrením preskúmaným v tomto konaní. Ďalej poukázal na to, že výsledkom toho ďalšieho zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov bola ďalšia zmluva, ktorá bola zaevidovaná a v tejto súvislosti poukázal aj na to, že súd nemôže konať o dvoch identických veciach, teda o dvoch opatreniach, ktorými bola zaevidovaná zmluva o užívaní toho istého poľovného revíru. Ďalej uviedol, že žalobcom táto skutočnosť, že došlo ku späťvzatiu žiadosti musela byť známa, nakoľko bola prezentovaná na novo zvolanom zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov, kde boli prítomní. Podľa ďalších účastníkov konania, ak žalobcovia nezoberú žalobu späť, tak je tu otázka, či nemá správny súd ex offo konanie zastaviť.

11. Právna zástupkyňa žalobcov uviedla, že ak bola aj zobrať žiadosť o evidenciu zmluvy späť, tak opatrenie nebolo zrušené a stále existuje. Teda, ak by správny súd správnu žalobu žalobcov zamietol, dôsledkom by bolo, že opatrenie žalovaného by stále existovalo. Žalobcovia to vnímajú tak, že späťvzatie žiadosti je ďalším dôvodom pre zrušenie opatrenia a vyhovenie správnej žalobe, pretože ak tu nie je žiadosť, nemalo by byť vydané ani opatrenie.

12. Na základe nových skutkových okolností zistených na pojednávaní dňa 31.01.2024, ktoré správne súdu neboli známe v rámci prípravy na pojednávanie, správny súd odročil pojednávanie na deň 28.02.2024 s tým, že žalovaný bol ohľadom existencie poľovného revíru Trebušovce osobitnou výzvou vyzvaný na predloženie rozhodnutí týkajúcich sa poľovného revíru, ktoré boli vydané po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/45/2018 zo dňa 09.04.2019.

13. Žalovaný podaním doručeným správne súdu dňa 05.02.2024 predložil rozhodnutie vydané po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/45/2018 zo dňa 09.04.2019, a to Rozhodnutie Ministerky pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 3159/2019-420 zo dňa 05.08.2019 o rozklade (ďalej len „rozhodnutie o rozklade“), ktorým zmenila rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 2592/2011-720 zo dňa 21.12.2011 tak, že Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici č. 2011/00108 zo dňa 28.04.2011 a rozhodnutie Obvodného lesného úradu vo Veľkom Krtíši č. 2011/00010 zo dňa 14.01.2011 zrušuje. Rozhodnutie o rozklade nadobudlo právoplatnosť dňa 13.09.2019. Žalovaný v podaní tiež uviedol, že nemá vedomosť, že by bolo rozhodnutie o rozklade predmetom súdneho prieskumu, ani že by bolo vydané rozhodnutie o priznaní odkladného účinku správnej žalobe eventuálne podanej proti rozhodnutiu o rozklade.

14. Na pojednávaní odročenom na deň 28.02.2024 právna zástupkyňa žalobcov zareagovala na späťvzatie žiadosti a poukázala na to, že zákon o poľovníctve v § 17 neuvádza ako dôvod zániku zmluvy späťvzatie žiadosti. Tento úkon bol realizovaný po rozhodnutí úradu a späťvzatie žiadosti v podstate môže byť významné len v tom prípade, ak by správny súd zrušil opatrenie žalovaného a v ďalšom konaní by sa žalovaný musel s týmto späťvzatím žiadosti vysporiadať a zastavil by konanie. Ak by ale správny súd nevyhovel žalobe, tak podľa názoru žalobcov späťvzatie žiadosti nemá žiaden význam. Poverený zástupca žalovaného uviedol, že späťvzatie nebolo realizované v čase po vydaní opatrenia, ale bolo realizované v čase, kedy bolo opatrenie zrušené a toto považuje za podstatné.

15. Právny zástupca ďalších účastníkov uviedol, že žalobou disponujú žalobcovia, a preto ak na nej trvajú, tak je súd povinný o takejto správnej žalobe rozhodnúť. Po zrušení správnu žalobou napadnutého opatrenia nastala paradoxná situácia, kde sa žiadatelia o evidenciu zmluvy domáhali odkladu vykonateľnosti, ale kasačný súd tomuto návrhu nevyhovel a následne potom nastala taká špecifická situácia, že kasačný súd posudzoval rozsudok krajského súdu, ktorým bolo opatrenie zrušené, ale zároveň v čase po zrušení tohto opatrenia zobrali žiadatelia žiadosť späť a žalovaný toto späťvzatie

zobral na vedomie. Ak by teda krajský súd zrušil opatrenie a nebola by podaná kasačná sťažnosť, bol by žalovaný viazaný právnym názorom krajského súdu v ďalšom konaní a musel by prihliadnuť aj na to späťvzatie žiadosti zo strany žiadateľov. Podľa ďalších účastníkov by žalobcovia mohli zobrať žalobu späť, ale ak trvajú na tejto správnej žalobe, tak správny súd by mal konanie zastaviť, pretože odpadol predmet súdneho prieskumu. Ak už raz bolo zrušené opatrenie, nemá správny súd čo opätovne zrušiť a jedinou možnosťou je teda zastaviť konanie. Ak by správny súd dospel k takému záveru, že je potrebné preskúmať opatrenie, tak ďalší účastníci konania navrhujú správnu žalobu zamietnuť. Zároveň si uplatnili náhradu trov konania a osobitnými okolnosťami, ktoré žiadali zohľadniť pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania je to, že aj žalobcom bolo známe, že bolo vydané nové opatrenie, ktoré je predmetom prieskumu v inom súdnom konaní a neoznámili to správne súdu.

16. Právna zástupkyňa žalobcov v rámci konečného návrhu uviedla, že sa pridrižiava písomných vyjadrení a ústnych prednesov a žiada o zrušenie správnu žalobou napadnutého opatrenia a vrátenie veci na ďalšie konanie s tým, že žalobcovia si uplatňujú právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

17. V rámci konečného návrhu poverený zástupca žalovaného navrhol, aby správny súd v plnom rozsahu správnu žalobu zamietol, pretože správnu žalobou napadnuté opatrenie neexistuje.

18. Právny zástupca ďalších účastníkov konania predniesol svoj konečný návrh, pričom uviedol, že sa pridrižiava prejavom písomných aj ústnych a zdôraznil, že predmet sporu odpadol. Správny súd nemôže preskúmať neexistujúce opatrenie, ktoré už bolo zrušené. Preto navrhol zastavenie konania pre odpadnutie predmetu súdneho prieskumu, alebo zamietnutie správnej žaloby. Ďalej uviedol, že ďalší účastníci konania si uplatňujú právo na náhradu trov konania vzhľadom na osobitné okolnosti tejto veci a poukázal aj na to, že bola podaná dôvodne kasačná sťažnosť zo strany ďalších účastníkov konania, keď bolo konštatované, že boli porušené ich procesné práva a nebolo nariadené pojednávanie, hoci o to ďalší účastníci konania žiadali.

19. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

21. Podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

22. Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

23. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú o ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

25. Podľa § 99 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd konanie uznesením zastaví, ak odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c) a d).

26. Správny súd v súlade s ust. § 97 SSP skúmal splnenie zákonných procesných podmienok, aby mohol vo veci konať a rozhodnúť.

27. Predmetom tohto konania bolo preskúmanie opatrenia, ktorým žalovaný zaevidoval Zmluvu o užívaní poľovného revíru Trebušovce zo dňa 27.04.2018 uzavretú medzi vlastníkami poľovných pozemkov, tvoriacich uznaný spoločný poľovný revír, zastúpenými zvolenými splnomocnenými zástupcami a Poľovníckou organizáciou HUNTER Lesenice, postupom podľa § 71 ods. 2 písm. c) a § 74 ods. 2 písm. b) zákona o poľovníctve.

28. Zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve predstavuje individuálny správny akt s deklaratórnymi účinkami, ktorý je na účely súdneho prieskumu potrebné považovať za opatrenie podľa § 3 ods. 1 písm. c) SSP.

29. Hoci zaevidovanie zmluvy o užívaní poľovného revíru má charakter evidenčného úkonu (predmetná zmluva teda nepodlieha schváleniu správnym orgánom), zákon tento úkon správneho orgánu podmieňuje splnením viacerých podmienok. Základnou zákonnou podmienkou je požiadavka, aby zmluvu o užívaní poľovného revíru podľa § 13 ods. 1 a nasl. zákona o poľovníctve podpísal subjekt podľa § 13 ods. 1 zákona o poľovníctve na jednej strane a na druhej strane vlastníci spoločného poľovného revíru vlastníaci najmenej nadpolovičnú väčšinu poľovných pozemkov z výmery poľovného revíru. Aby správny orgán vykonal evidenčný úkon musí teda spoľahlivo zistiť splnenie podmienok podľa § 16 ods. 1 zákona o poľovníctve a súčasne absenciu skutočností podľa § 16 ods. 2 zákona o poľovníctve.

30. Z okolností vyplývajúcich z ďalšieho konania pred správnym súdom po vydaní rozsudku kasačného súdu, ktorým bol zrušený pôvodný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/84/2018-113 zo dňa 20.03.2019, správny súd zistil, že vyššie uvedeným rozhodnutím o rozklade došlo k právoplatnému zrušeniu rozhodnutí, ktorými bol uznaný poľovný revír Lesenice a zanikol poľovný revír Trebušovce, preto poľovný revír Trebušovce v čase rozhodovania správneho súdu v tejto veci existoval.

31. Správny súd tiež zistil, že dňa 17.08.2020, teda v čase po právoplatnom zrušení napadnutého opatrenia rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/84/2018-113 zo dňa 20.03.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.04.2019 a zároveň pred rozhodnutím kasačného súdu rozsudkom sp. zn. 1Sžk/41/2020 zo dňa 27.02.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.03.2023, došlo zo strany ďalších účastníkov konania 1/ a 2/ k späťvzatiu žiadosti o evidenciu zmluvy o postúpení užívania poľovného revíru Trebušovce zo dňa 27.04.2018. Táto skutočnosť vyplynula z dokazovania vykonaného správnym súdom, ktorý žalovaným predložené súvisiace listiny založil do administratívneho spisu.

32. V posudzovanej veci teda došlo k špecifickej procesnej situácii, pri ktorej na jednej strane bol kasačným súdom zrušený pôvodný zrušujúci rozsudok, ktorým bolo zrušené napadnuté opatrenie a na strane druhej došlo k späťvzatiu žiadosti o evidenciu zmluvy o užívaní poľovného revíru v čase, keď bolo napadnuté opatrenie právoplatne zrušené. S poukazom na ustanovenie § 97 SSP, podľa ktorého správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“), ako aj vzhľadom na prednesy účastníkov konania na pojednávaní sa správny súd musel vysporiadať s tým, či účinky právoplatného rozhodnutia kasačného súdu nastali v prípade, ak došlo k dispozičnému úkonu ďalších účastníkov konania 1/ a 2/, ktorí v administratívnom konaní po právoplatnom zrušení napadnutého opatrenia a vrátení veci na ďalšie konanie žalovanému, prejavili vôľu nezaevidovať zmluvu o užívaní poľovného revíru, navyše za situácie, že podanej kasačnej sťažnosti proti pôvodnému zrušujúcemu rozsudku nebol priznaný odkladný účinok.

33. Správny súd poukazuje na to, že proces evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru, ktorého účelom je priznať jej právne účinky, majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru, je teda špecifickým administratívnym procesom, ktorý vzhľadom na jeho uvedený účel musí tiež korešpondovať a naplňať ústavný účel zákonnosti v čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

34. V intenciách uvedeného tak možno konštatovať, že aj keď sa podľa § 79 ods. 2 písm. c) zákona o poľovníctve na toto administratívne konanie nevzťahujú ustanovenia Správneho poriadku, aj napriek

tomu ide o správny proces, pretože sa uskutočňuje pred správnym orgánom, a teda aj v tomto procese, v záujme zachovania princípu zákonnosti, musia byť dodržané jeho limity proklamované v § 3 Správneho poriadku (Rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Sžk/5/2019 zo dňa 02.07.2020, Nález ÚS sp. zn. I. ÚS 721/2016-39 zo dňa 08.03.2017).

35. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že predmetný administratívny proces evidencie zmluvy je spravovaný základnými zásadami Správneho poriadku (nie ustanoveniami Správneho poriadku ako celku), pričom nie je zákonodarcom dostatočne komplexne upravený ani v zákone o poľovníctve, nakoľko neobsahuje postup orgánu verejnej správy v určitých špecifických procesných situáciách. Takáto procesná situácia nastala aj v posudzovanej veci. Nesporným je to, že ďalší účastníci konania stratili záujem na evidencii zmluvy a túto svoju vôľu prejavili navonok späťvzatím žiadosti o evidenciu zmluvy, ktorú doručili žalovanému práve v čase právoplatného zrušenia opatrenia, v dôsledku čoho zanikli procesné predpoklady (podmienky) pre evidenciu zmluvy a následné vydanie opatrenia. Dôležitou skutočnosťou, ktorú správny súd zobral na zreteľ bolo aj to, že predmetné administratívne konanie má povahu „návrhového konania“ a orgán verejnej správy ho nezačína z úradnej povinnosti (ex officio), preto nemožno žiadateľov (zmluvné strany predmetnej zmluvy) nútiť trvať na zaevidovaní zmluvy, pokiaľ svoju žiadosť zobrali preukázateľne späť. O to viac to platí v posudzovanej veci, kedy zo zákona o poľovníctve vyplýva, že účelom procesu evidencie zmluvy o užívaní poľovného revíru je priznať jej právne účinky, majúce za následok vznik, zmenu alebo zánik práv, ale v tejto súvislosti najmä povinností v súvislosti s užívaním poľovného revíru. Inými slovami hoci zmluva o užívaní poľovného revíru existuje, nezavršením administratívneho procesu v podobe jej evidencie nedôjde k účinkom, ktoré zákon s touto evidenciou spája.

36. Na základe uvedeného má správny súd za to, že pokiaľ žiadatelia doručili späťvzatie žiadosti o evidenciu zmluvy po právoplatnom zrušení opatrenia a vrátení veci žalovanému na ďalšie konanie s poukazom na to, že kasačnej sťažnosti nebol priznaný odkladný účinok a žalovaný nemal v tomto prípade upravený procesný postup Správnym poriadkom, teda nebolo možné vydať napríklad rozhodnutie o zastavení administratívneho konania, v zmysle zásady súčinnosti podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku možno považovať úkon žalovaného, ktorým zobral späťvzatie žiadosti na vedomie, založil zmluvu o evidencii poľovného revíru ad acta, a uviedol, že o tejto žiadosti ďalej nebude konať a bude sa zaoberať novou zmluvou, za ukončenie administratívneho konania. Správny súd má za to, že v dôsledku späťvzatia žiadosti odpadli podmienky na vydanie opatrenia a ani zrušujúci rozsudok kasačného súdu nemohol obnoviť (obživnúť) napadnuté opatrenie, pretože neboli splnené procesné podmienky na jeho vydanie.

37. V súvislosti s tvrdením právnej zástupkyne, podľa ktorého zákon o poľovníctve v § 17 neuvádza ako dôvod zániku zmluvy späťvzatie žiadosti, správny súd uvádza, že predmetné ustanovenie upravuje vyradenie zmluvy o užívaní poľovného revíru z evidencie po vydaní opatrenia, pričom ustanovuje zákonné dôvody, ktorých splnenie má za následok zánik zmluvy. O takúto procesnú situáciu v posudzovanej veci nešlo, keďže predmetná zmluva v dôsledku právoplatného zrušenia napadnutého opatrenia a následného späťvzatia žiadosti zo strany žiadateľov (ďalších účastníkov 1/ a 2/) nebola de facto žalovaným zaevidovaná.

38. Správny súd v Banskej Bystrici ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci po preskúmaní podmienok konania vzhľadom na špecifické procesné okolnosti posudzovanej veci a na základe vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť podľa § 99 ods. 1 písm. g) SSP, pretože odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c) a d).

39. Podľa § 171 ods. 1 SSP, ak účastník konania procesne zavinil odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

40. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 171 ods. 1 SSP tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania v rozsahu 100%, pretože žalobcovia podali správnu žalobu v čase, kedy napadnuté opatrenie existovalo, teda v tom čase nebolo sporné, či existuje predmet súdneho prieskumu a žalovaný procesne zavinil zastavenie konania tým, že mu bola známa skutočnosť o späťvzatí žiadosti o evidenciu zmluvy zo strany ďalších účastníkov konania 1/ a 2/ minimálne od 17.08.2020, no napriek tomu túto dôležitú a z hľadiska posudzovania

splnenia procesných podmienok konania rozhodujúcu skutočnosť neoznámil kasačnému súdu, ktorému neumožnil túto skutočnosť zohľadniť.

41. Podľa § 169 SSP; Ďalší účastník, osoba zúčastnená na konaní a zainteresovaná verejnosť pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d) majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa im môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu ďalších trov konania.

42. Ďalší účastníci konania majú v konaní pred správnym súdom z hľadiska trov konania osobitné postavenie, lebo aj ustanovenie § 169 SSP hovorí o tom, že ďalší účastník konania má nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktoré mu uložil správny súd alebo z dôvodov hodných osobitného zreteľa im môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu ďalších trov konania. Ďalší účastník konania v ktoromkoľvek správnom súdnom konaní argumentačne „stojí“ na strane žalobcu alebo na strane žalovaného, teda väčšinou buď „podporuje“ jednu alebo druhú stranu. Preto aj náhrada trov konania ďalšieho účastníka konania je v špecifickej pozícii a ďalší účastník konania v zásade nehradí trovy konania, ak účastník konania, ktorého podporoval, bol neúspešný. V posudzovanej veci správny súd prihliadol na to, že ďalší účastníci konania sa určitým spôsobom podieľali na zastavení konania, pretože skutočnosť, že zobrali žiadosť o evidenciu zmluvy späť, neoznámili (rovnako ako žalovaný) kasačnému súdu, hoci podali kasačnú sťažnosť proti pôvodnému zrušujúcemu rozsudku a podľa názoru správneho súdu to bola taká významná skutková okolnosť, ktorá mala byť kasačnému súdu oznámená. Preto správny súd nevzhladol osobitné dôvody na to, aby ďalším účastníkom konania bola priznaná náhrada trov konania.

43. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

1. Rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Uznesenie je právoplatné jeho doručením (§ 151 ods. 2 SSP).

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 2, 3, 4 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 2 písm. a) SSP).

Podľa § 445 ods. 1 a 2 SSP v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1 a 2 SSP sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.